UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioan. Crombecii Societatis Iesv Presbyteri De Stvdio Perfectionis Libri Dvo

Crombecius, Johannes

Mogvntiæ, 1614

XIV. Exponitur modus decimus quartus, quo Deus per potentiam præsens conspicitur; addita regula generali, quæ omnibus modis seruiat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-51132

Visual Library

ne noſtra omnia aſpergantur aqua gratiæ & ratis actualis, nec vnica pars hac adſperſio- rreat; & quo profuſior erit, eo etiam copio- ignis è cœlo deſcendet, qui ſacrificium no- mabſumet, Deoque gratiſſimum reddet in orem ſuauitatis.

CAP. XIV.

ponitur modus decimus-quartus, quo Deus per potentiam præſens conſpicitur; addita regula generali, quæ omnibus modis ſeruiat.

SVpereſt vnicus modus, quo Deus præ- *Modus 14.*
ſens eſſe rebus dicitur per potentiam:
ratione Rex dicitur eſſe in toto regno, e-
mſi in loco aliquo definito tantum inuenia-
. Et hic etiam modus vſitatus & familia- *Deum ho-*
eſt ſanctis Patribus, diuinoque teſtimonio *norandum*
itur: vult enim Chriſtus parentibus hono- *eſſe in Supe*
m, tamquam ſibi, & Principibus, qui auctori- *rioribus.*
tem habent, deferamus: mandat Cæſari ſolui *Matth. 22.*
ibutum, præſtari Apoſtolis obedientiam. *Qui* *Luc. 10.*
audit, inquit, *me audit: & qui vos ſpernit, me ſper-* *Rom. 13.*
eiuſque Apoſtolus Paulus ſic ait: *Omnis ani-
a poteſtatibus ſublimioribus ſubdita ſit: non eſt e-
m poteſtas, niſi à Deo: quæ autem ſunt, à Deo ordina-
ſunt: itaque qui reſiſtit poteſtati, Dei ordi-
tioni reſiſtit: qui autẽ reſiſtunt, ipſi ſibi damnationẽ*

acquirunt:nam Principes non ſunt timori boni operis,
ſed mali. Vis autem non timere poteſtatem? bonum fa
& habebis laudem ex illa; Dei enim miniſter eſt tibi in
bonum : ſi autem malum feceris, time; non enim ſi-
ne cauſa gladium portat: Dei enim miniſter eſt, vin
in iram ei qui malum agit. Ideo neceſſitate ſubdi
Ephes. 6. *eſtote, non ſolum propter iram ſed etiã propter conſcien*
tiam. Item ſcribens ad Epheſios : Obedite do
minis carnalibus cum timore & tremore, in ſimp
citate cordis veſtri, ſicut Chriſto : non ad oculum ſ
uientes, quaſi hominibus placentes, ſed vt ſerui Chr
facientes voluntatem Dei ex animo ; cum bona
luntate ſeruientes, ſicut Domino & non homini
Diuus etiam Petrus ita ſcribit : *Omnes hono*
1. Pet. 2. *fraternitatem diligite, Deum timete, Regem ho*
rificate : ſerui, ſubditi eſtote in omni timore do
non tantum bonis & modeſtis, ſed etiam d
lis.

Chriſtian. eſſe membra corporis Chriſti. 81. Accedit, quod frequenter Scriptura d
na & Patres nos vocant membra Chriſti, & c
poris Eccleſiæ; Chriſtum vero caput eiuſd
1. Cor. 12. corporis. *Vos eſtis corpus Chriſti,* ait Apoſtolus
Ephes. 1. *membra de membro.* &: *Omnia ſubiecit ſub pe*
eius, & ipſum dedit caput ſupra omnem Eccleſ
quæ eſt corpus ipſius. Sicut ergo templum C
ſti dicimur, & Deus in nobis habitare; ita e
nos in Chriſto manere, quia illius membr
Ioan. 6. mus. Ideo Dominus, *Qui manducat*, inquit,
carnem, & bibit meum ſanguinem, in me manet, &
go in illo.

Deus eſt in ſuperiori- Ex quibus colligo modum iſtum, quo D
nobis repræſentatur per potentiam. Si c

ſpræſens in regno eſſe dicatur; & vere, quia
entia eius per regnum diffuſa eſt, maxime
Præſidibus, vicariis, ac miniſtris: multo ma-
Deus, cuius excellentia & potentia relucet
parentibus noſtris, tamquam vitæ noſtræ
ncipijs; in Rectoribus item Eccleſiaſticis
tēporalibus, vti iam oſtendimus ex D. Paulo.
Sed amplius quippiam inuenitur reſpectu
quam Regum: etſi enim Rex cenſeatur eſſe
n: corporis Reipublicæ, in illis tamen non
bitat; Deus vero intus agens regit Eccleſiam
am; & ſinguli ipſum accedere poſſunt, quan-
ocumque libuerit; imo moueri non debent vt 1.
rant eum, quem geſtant in animis ſuis. De- 2.
e, membra corporis ſui Chriſtus viuificat, 3.
n autem Regis potentia. Alit quoque Chri-
s membra ſuo proprio corpore, & potat ſuo
guine: Rex vero tantum ſuos conſeruat po-
ria, nihil largitur ſingulis, de menſa eius ne-
o participat. Quæ cum ita ſint, Patres ſancti
etiores eo loco habuerunt, vt Chriſtum in
loqui, mandare, cernere ſibi viſi fuerint;
cros vero homines tamquam pretioſa cor-
oris eius membra eiuſdem Spiritu viuentia.
nde D. Bernardus: *Siue Deus, ſiue homo vicarius*
mandatum quodcumque tradiderit, pari profecto
ſequendum eſt cura, pari reuerentia deferendum,
tamen Deo contraria non præcipit homo. Diuus
am Ioannes de Chriſtianis loquens ait: *Si*
dixerit quoniam diligo Deum, & fratrem ſuum
rit, mendax eſt: qui enim non diligit fratrem ſuū,
m videt; Deū, quem non videt, quomodo poteſt di-
li-

bus, imo ſubditis, vt Rex potentia in regno.

Deus tamē perfectius in illis eſt.

Li. de præcept. & diſp. c. 12.

1 Ioan. 4.

ligere? & hoc mandatum habemus à Deo, vt, qui diligit Deum, diligat & fratrem ſuum.

Exemplo. S. Catharinæ Senenſis videndus Deus in mēbris ſuis.

In eius vita.

Ex his Catharina Senenſis cœlum quoddam
in terra componebat. Nolebat eius parens v
ſolitaria habitaret, nolebat ipſam aliquam Re-
ligionem inire, quod vel valetudine tenerior
vel ætate immaturiore videretur. Quod autem
in Religionibus fieri decet, idipſum in ædib
paternis exercebat. Ita habet Raymund
Hoc ſuauiſſimo hoſpite (Chriſto nempe) co
„ tenta, vicit diabolum, & eius machinas. D
„ cebat ille eam intus vias & rationes mirab
„ externa omnia ſuperandi. Imaginabatur ſ
„ virgo patrem ſuum repræſentare Chriſtum
„ ſum; matrem ſuam, Dei Genitricem ſancti
„ mam; ceteroſque de familia, Apoſtolos &
„ ſcipulos Saluatoris. Hac imaginatione ſ
„ ter concepta, aſſecuta eſt, vt omnibus illis
„ omnium admiratione hilariter & officioſ
„ ſeruiret; tum etiam vt illis ſeruiendo, ſe
„ cogitaret de Sponſo ſuo Christo, cui ſe &
„ nia officia præſtare credebat: ſicque fa
eſt, vt, dum in culina verſaretur, ſemper
intra ſancta ſanctorum; ſeruienſque ad m
ſam recumbentibus, animum ſuum mir
ſceret imaginanda præſentia Saluatoris, c
temptum vero ſui & iniurias omnes etiam
cundo ferret animo. Hæc ille. Id imitari li
dum extra Religionem filii parentes, fratre
domeſticos vident: & omnibus hominum
neribus commune eſt, dum Superiores t
ſpirituales quam temporales intuentur, c

ſque Chriſti alumnos; & illos quidem Chri-
loco, horum vero nonnullos qui pręſunt Ec-
ſiis, vel vitam Apoſtolicam degunt, vt Apo-
los. paruulos qualeſcumque vt Angelos, ce-
ros tamquam Dei filios membraq; corporis
uſdem conſiderantes. quod in Religione lon-
accuratius fit, quia varia officia, gradus, fun-
iones, variæque ætates reperiuntur: omnes e-
m Superiores Chriſti loco, alios vero fratrum
orum, aut patrum Deiq; filiorum habere ſe
oſitentur.

Quanta pietatis exultatio iis excitatur, qui *Lætitia ſpi-*
iuino Spiritu, oculo non humano ac carnali, *ritualis ex*
ed cæleſti, vt Dei filios homines intuentur! in *intuitu &*
Chriſtum complectuntur, in illis ſemina *conſortio*
ipublicæ Chriſtianę, & in paruis baſibus co- *filiorum*
mnas prægrandes Eccleſiæ proſpiciunt. Si *Dei, præſer-*
entes tenellos intime diligunt, pæneque in *tim iunio-*
orũ amore inſaniunt; quid ni amore caſto in- *rum.* 1.
iat in iis complectendis, quos Deus non
lo tenerrimo amore, ſed etiam infinito cõ-
ectitur?

Certe Chriſtus Dominus paruulos ad ſe ve- 2.
re voluit, & dilexit. Increpauit idem diſcipu- *Matth. 19.*
s, qui prohiberent. dixit etiam: *Niſi efficiamini* *Marc. 10.*
ut paruuli, non intrabitis in regnum cœlorum. Ex- *Luc. 18.*
mat idem lacrymabundus Dominus: *Ieru-* *Matth. 18.*
em, Ieruſalem, quoties volui congregare filios tuos, *Matth. 23.*
madmodum gallina congregat pullos ſuos ſub alas, 3.
noluiſti! Amor gallinæ ergo pullos eximius *Gal. 4.*
eumque in ſe exprimunt Apoſtoli ergo eos *1 Theſ. 2.*
os cõuerterunt. *Filioli mei.* ait Paulus, *quos ite-*

rum

rum parturio, donec formetur Chriſtus in vobis. & ſcri-
bens ad Theſſalonicenſes: *Facti ſumus paruuli in*
medio veſtrum, tamquam ſi nutrix foueat filios ſuos.
Ita deſiderantes vos, cupide volebamus tradere vobis
non ſolum Euangelium Dei, ſed etiam animas noſtras:
1. Ioan. 4. *quoniam cariſſimi nobis facti eſtis.* & D. Ioannes to-
ties repetit: *Cariſſimi, diligamus nos inuicem, quia*
caritas ex Deo eſt.

Solent enim ſeniores longe vehementius
4. affici erga tenellos, quam erga adultiores; ſic-
cirque amor patrum in nepotibus ſecundis
tertiis; verumque eſt quod Cato dixit: *Adoleſcen-*
tibus bona indole præditis ſapientes ſenes delectantur,
Cic. lib. de ſenect. paulo ante 2. vituperat. ſenect. *leuiorque fit eorum ſenectus, qui à iuuentute colun-*
tur & diliguntur. Sed id magis locum habere cen-
in amore ſupernaturali, qui in Deo eiuſque be-
neuolentia fundatur: Deus enim paruulos di-
git, eoſque complectitur, etiam contempti-
les, & de quibus perſæpe pauca ſperamus; qui
Rom. 4. *vocat ea quæ non ſunt, tamquam ea quæ ſunt*, &
magna Eccleſiæ munia deſtinat.

5. Quid dicam de iis qui virtutibus excel-
magnoque ſpiritu præditi Numinis æterni
ctitatem magis repræſentant? Si quis Deum
ligit, agnoſcit quod de ſeipſo Bernardus fa-
Serm. 14. in Cant. *Ad affatum,* inquit, *vel etiam aſpectum cuiuſpiam*
ritualis perfectique viri, interdum & ad ſolam de-
cti ſeu abſentis memoriam, flabat ſpiritus, & fluebant
aquæ; & erant mihi lacrymæ illæ panes die ac nocte.
Nihil enim iucundius in hoc mundo homini
Deum diligenti, quam delicatas teneraſque
animas Deo cariſſimas cernere, in quibus

Spi-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſpiritus S. habitat, Chriſtoque tamquam mem[bra] coniuncta firmiſſime adhærent per carita[te]m.

Quare D. Leo incredibili ſe voluptate per[f]undi dicebat, cum Dei famulorum frequentiā [v]ideret, & in tot ſanctis Angelorum præſentiā [ſ]e ſentire; *Cum, inquiens, hanc venerabilium conſa[cer]dotum meorum ſplendidiſsimam frequentiam vi[dea]m, Angelicum nobis in tot ſanctis ſentio intereſſe con[ſeſſ]um. Nec dubito nos abundantiore hodie diuinæ [p]ræſentiæ gratia viſitari, quando ſimul adſunt & vno [l]umine micant tot ſpecioſiſsima tabernacula Dei, tot membra excellentiſsima corporis Chriſti.* Egregium dictum. Dei tabernacula & Chriſti membra eos [v]ocat, qui Deo conſecrati ſunt, vel gratia ac [ca]ritate præditi: qui etſi ſinguli per ſe luceant, [t]amen luce coniuncta multo maiorem, multo [i]ucundiorem lucis amplitudinem excitari ne[c]eſſe eſt; vt iam nihil dubitandum ſit, quin [p]oſt ea gaudia, quæ ex ipſius Dei contem[pl]atione & amore percipi ſolent, proxima ſint [g]audia quæ ex fratrum ſpiritualium amo[r]e, conſpectu, & conſuetudine percipiuntur.

Serm. 1. in anniuerſario aſſump. ſuæ.

[1]2. Si enim ex hominum iuſtorum cœtu & fidelium congregatione voluptas percipi poſſit tanta, quanta poteſt eſſe maxima: multo magis ex iis qui ſe Deo totos deuouerunt, & in ſan[c]torum Religioſorum conſortium aggregā ūt, [q]uique oculos in Deum perpetuo habent in[t]entos, & ſupra naturæ limites incedentes, Deū [v]bique conſiderant. Qua de re extat præclarum [te]ſtimonium Ioannis Climaci; qui cum ſpiri-

Gradu 4. Scala ſpirā.

„ ſpiritualis inſtructionis ſuæ & ædificationis gra-
„ tia diuerſa perluſtraret Monaſteria , & ſibi in
„ quodam ad menſam aſſidēti in aurē Abbas ſug-
„ geſſiſſet, Vis, inquit Climace, ſingulare humi-
„ tatis exēplū aliquod videre? Nihil, ait Climac
„ libentius. E menſa igitur Abbas Laurenti
„ quendam octogenarium euocat , qui facil
„ Monaſterio quadraginta-octo annis vixerat
„ le è menſa abiit illico, & coram Abbate geni
„ flexis benedictionem petiit: ſurrexit deind
„ ei bene precatus Abbas fuiſſet. Abbatem p
„ modum roganti num quid mandatum ſibi
„ let, non reſpondit Abbas , niſi quod fi
„ nem menſæ (quæ ad duas horas , ipſo
„ te ac ieiuno , aliis interea bene edentibus
„ rauerat) quaſi oſcitanter mandauit tandē
„ Iſidoro, alteri Religioſo, præſcriberet reci
„ nem Pſalmi 39. qui incipit : *Expectans expe*
„ *Dominum, & intendit mihi.* Interrogatus à Cli
„ co poſtea diceret quid ei eſſet animi ac co
„ tionis, cum tamdiu, quaſi contemptim, ſin
„ ſponſo exponeretur aliorum ludibrio: re
„ dit ſibi viſum fuiſſe non coram homine ad
„ ſed, veluti cum in altari ſtat, Deum in Sup
„ re honoraſſe: caritatem vero, qua Deus m
„ ſuam muniiſſet, numquam permiſſuram v
„ leuiſſima peruerſæ cogitationis in Superi
„ nebula exurgeret.

„ 83. Et hæc quidem de modis diuinæ præ
Monitio de modis quatuordecim præ- tiæ concipiendæ , qui præcipui occurre
Plures alios , qui in rebus ſpiritualibus exe
tatos habent ſenſus, inueniēt, quibus magis

port

ne vtentur. Omnia probent; quod bo- *ſentia Dei.*
e eſt, teneant. modo Deus honoretur, mihi *1. Theſſ. 5.*
m curæ eſt quibus id modis fiat.

oc extremum moneo, in illis quatuorde-
modis propoſitis exercendis vtile eſſe, vt,
quam quiſpiam vtatur, eos perlegat dili-
ter, & de ſingulis meditationes aliquot in-
at; ſicque eos penetret & imbibat, vt in iis
cendis plus æquo non laboret conceptibus
mandis, qui valetudini officere poſſent,
præſuppoſita ſcientia, ſic eos verſet animo,
otius piis affectibus quam cogitationibus
umbat. Quapropter formulas quaſdam ora-
num Iaculatoriarum ponemus, quibus vo-
as amorque diuinus in nobis incendatur at-
alatur, vt cum voluptate fructuque ſanctam
exercitationem obeamus.

CAP. XV.

iuuent ad memoriam præſentiæ diuinæ nſeruandam: ac in primis Aſpiratio- nes breues ad id admodum eſſe idoneas.

Oratio iuuat diuinæ præſentiæ memoriam

EXhis quæ iuuare poſſunt conſerua- *In Pſal 85. ad verſ.*
tionem diuinæ præſentiæ, nihil effi-
us atque accommodatius eſt, quam ora- Quoniam
: eſt enim oratio, teſte Diuo Auguſtino, ad te, Do-
io cum Deo. *Quando oras*, inquit, *cum Deo lo-* mine, ani-
ris. at qui alicui loquitur, illum habet præ- mam meā
leuaui.